

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

13. januar 2011

J.nr. 2010-0020318

Folketingets Socialudvalget har i brev af 16. december 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 151 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Spørgsmål nr. 151:

”I forlængelse af svar på SOU alm. del – spørgsmål 98 og 100 bedes ministeren redegøre for, om ministeren fastholder, at der ikke er omvendt bevisbyrde, hvor det er borgeren, der er nødt til at bevise, at hun er reelt enlig og dermed har ret til børneydelser, boligstøtte m.v., når det fremgår af børnetilskudsvejledningen, som ministeren henviser til: ”Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for godtgjort, at der foreligger et ægteskabslignende forhold med fælles husførelse. Der skal ikke føres egentligt bevis for, at der er tale om et ægteskabslignende forhold.” Og myndighederne dermed ikke skal bevise, at borgeren ikke er reelt enlig, men administrativt kan fratage en borger livsnødvendige ydelser, hvorefter det er borgeren, der under en klagesag eller en retssag, skal dokumentere at hun faktisk er reelt enlig”

Endeligt svar:

Det er som nævnt kommunerne, der i de konkrete sager skal foretage en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for standsning eller tilbagebetaling af sociale ydelser, herunder særlige ydelser til enlige som fx børnetilskud er opfyldt.

Jeg gør opmærksom på, at det citat fra vejledning nr. 10177 af 11. oktober 2007 om børnetilskud mv., der er gengivet i spørgsmål 151, er taget ud af en væsentlig sammenhæng, hvor det fremgår:

”Ved vurderingen af, om en person er reelt enlig forsørger, skal der lægges vægt på karakteren af de involverede parter indbyrdes forhold og på boligforholdene hos den, som menes at leve sammen med modtageren af ydelserne. I B-12-96 blev ansøgeren anset for reelt enlig, da den formodede samlever havde eget hjem, og parterne kun havde kendt hinanden i 6 måneder. Det kan have betydning, om der er tale om tidligere ægtefæller eller samlevende par, der fortsat har hyppig kontakt og måske har fået børn sammen efter samlivsophør. Der skal også lægges vægt på de involverede personers egen forklaring om det indbyrdes forhold.

I SM B-1-99 understreger Ankestyrelsen, at der, forinden det kan afgøres, om betingelserne for at standse udbetaling af ordinært børnetilskud er opfyldt, altid skal foretages en selvstændig, konkret og individuel prøvelse heraf. Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for godtgjort, at der fore-

ligger et ægteskabslignende forhold med fælles husførelse. Der skal ikke føres egentligt bevis for, at der er tale om et ægteskabslignende forhold.”

Det er således udtrykkelig nævnt i vejledningen, at der ifølge Ankestyrelsens administrative praksis på området, altid skal foretages en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for at standse udbetaling af ordinært børnetilskud er opfyldt.

Kommunerne træffer således afgørelse i sager om sociale ydelser efter at have inddraget og vurderet borgerens oplysninger i den konkrete sag. Kommunerne skal sikre sig tilstrækkelige oplysninger og høre parterne, før de træffer afgørelse i de enkelte sager.

Der er en række faktorer, der kan indgå i kommunens samlede vurdering i de konkrete sager. Der henvises til den nærmere beskrivelse, som fremgår af svaret på spørgsmål 98.

Det er således ikke op til borgeren at ”føre bevis” for, at pågældende er reelt enlig.

Venlig hilsen

Inger Støjberg